

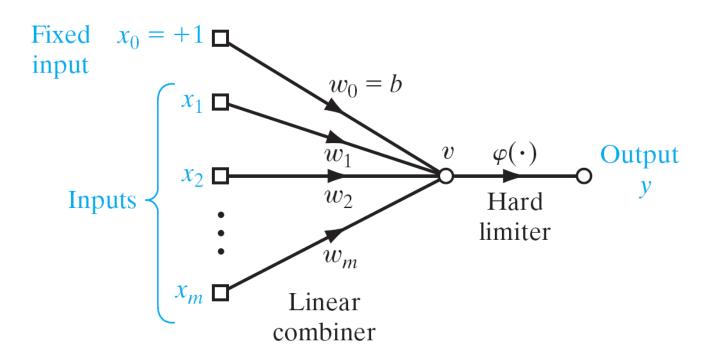
شبكههاي عصبي مصنوعي

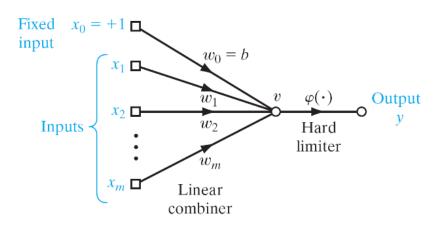
جلسه سوم: پرسپترون (Perceptron)

پرسپترون در سال ۱۹۵۸ توسط فرانک روزنبلات ابداع شد.

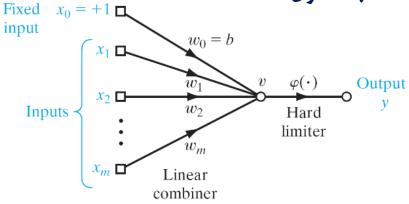

پرسپترون در سال ۱۹۵۸ توسط فرانک روزنبلات ابداع شد.

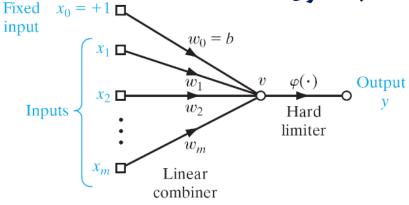

گره جمع کننده، ترکیب خطی از ورودیهای اعمال شده به سلول را محاسبه می کند:

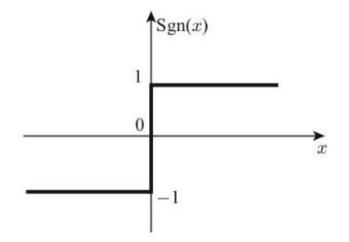

$$v = \sum_{i=1}^{m} w_i x_i + w_0$$

گره جمع کننده، ترکیب خطی از ورودیهای اعمال شده به سلول را محاسبه می کند:

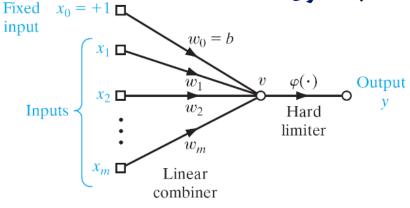

$$v = \sum_{i=1}^{m} w_i x_i + w_0$$

 $\phi(\cdot)$ عبور این سیگنال از تابع غیرخطی

گره جمع کننده، ترکیب خطی از ورودیهای اعمال شده به سلول را محاسبه می کند:

$$v = \sum_{i=1}^m w_i x_i + w_0$$

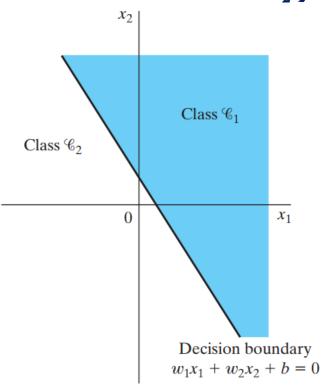
 $\phi(\cdot)$ عبور این سیگنال از تابع غیرخطی

خروجي پرسپترون

$$y = \operatorname{sgn}(v) = \begin{cases} +1 & v > 0 \\ -1 & v \le 0 \end{cases}$$

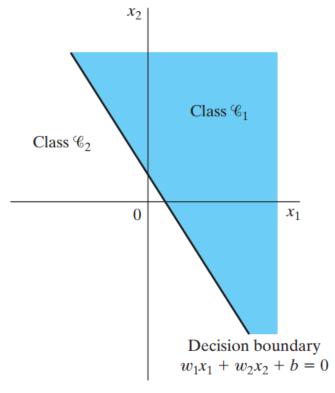
 \mathbf{C}_2 و \mathbf{C}_1 وظیفه پرسپترون جداکردن الگوهای ورودی به دوکلاس –

 \mathbf{C}_2 و \mathbf{C}_1 وظیفه پرسپترون جداکردن الگوهای ورودی به دوکلاس –

 x_2 و الگوهای ورودی با دو درایه الگوهای حالت خاص:

 \mathbf{C}_2 و \mathbf{C}_1 وظیفه پرسپترون جداکردن الگوهای ورودی به دوکلاس –

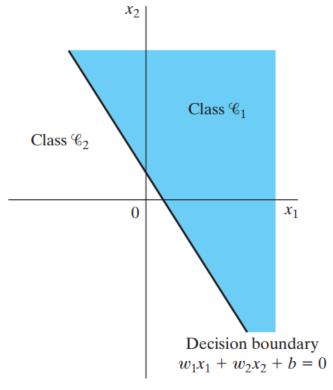

- جداکردن این دو کلاس توسط سطحی با معادله

$$\sum_{i=1}^m w_i x_i + w_0 = 0$$

 x_2 و ودي با دو درایه x_1 ورودی با دو درایه الگوهای حالت

 \mathbf{C}_2 و \mathbf{C}_1 وظیفه پرسپترون جداکردن الگوهای ورودی به دوکلاس –

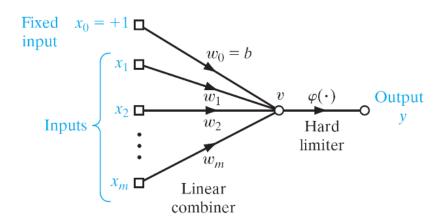

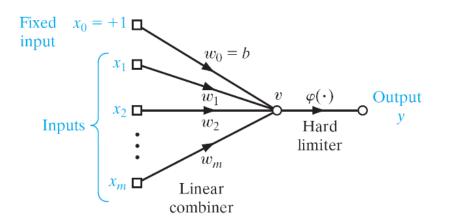
- جداکردن این دو کلاس توسط سطحی با معادله

$$\sum_{i=1}^m w_i x_i + w_0 = 0$$

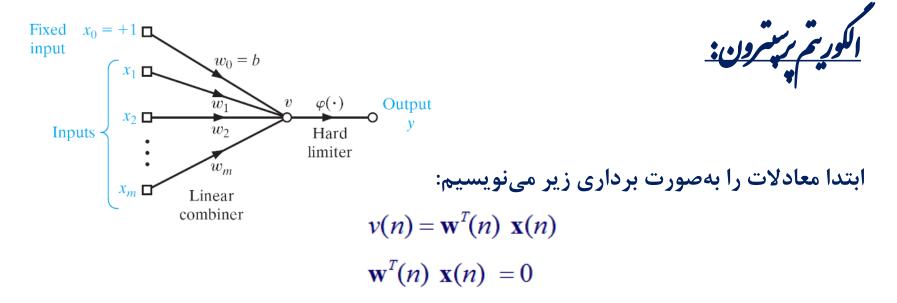
که به آن مرز تصمیمگیری (Decision boundary) می گویند.

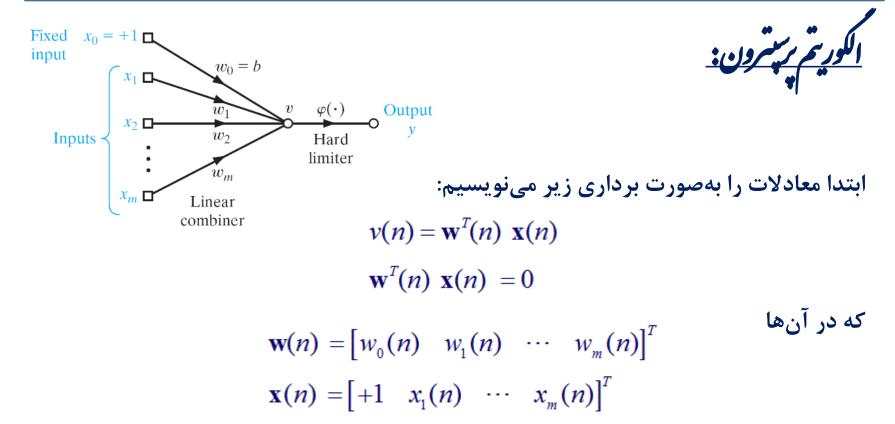
 x_2 و الگوهای ورودی با دو درایه الگوهای حالت خاص:

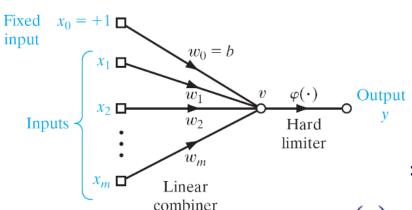

ابتدا معادلات را بهصورت برداری زیر مینویسیم:

$$v(n) = \mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n)$$

$$\mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n) = 0$$

که در آنها

$$\mathbf{w}(n) = \begin{bmatrix} w_0(n) & w_1(n) & \cdots & w_m(n) \end{bmatrix}^T$$

$$\mathbf{x}(n) = \begin{bmatrix} +1 & x_1(n) & \cdots & x_m(n) \end{bmatrix}^T$$

قرارداد برای سطح تصمیمگیری:

1)
$$\mathbf{w}^T \mathbf{x} > 0 \Rightarrow \mathbf{x} \in C_1$$

2)
$$\mathbf{w}^T \mathbf{x} \leq 0 \Rightarrow \mathbf{x} \in C_2$$

الكوريم برسترون:

1)
$$\mathbf{w}^T \mathbf{x} > 0 \implies \mathbf{x} \in C_1$$

2)
$$\mathbf{w}^T \mathbf{x} \leq 0 \implies \mathbf{x} \in C_2$$

- 1) $\mathbf{w}^T \mathbf{x} > 0 \implies \mathbf{x} \in C_1$
- 2) $\mathbf{w}^T \mathbf{x} \leq 0 \Rightarrow \mathbf{x} \in C_2$

صورت مساله الگوريتم:

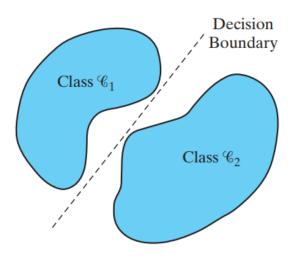
با داشتن دو دسته الگوی ورودی که بهطور خطی جداپذیر باشند، مساله عبارت است از یافتن بردار وزن (w) بهطوری که دو شرط بالا برآورده شوند.

- 1) $\mathbf{w}^T \mathbf{x} > 0 \Rightarrow \mathbf{x} \in C_1$
- 2) $\mathbf{w}^T \mathbf{x} \leq 0 \Rightarrow \mathbf{x} \in C_2$

صورت مساله الگوريتم:

با داشتن دو دسته الگوی ورودی که بهطور خطی جداپذیر باشند، مساله عبارت است از یافتن بردار وزن (w) بهطوری که دو شرط بالا برآورده شوند.

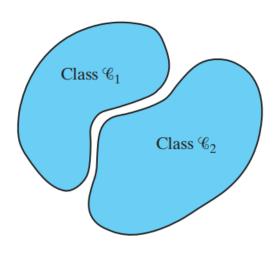
جداپذیر بهصورت خطی

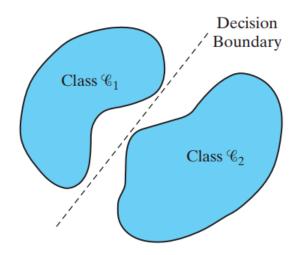
- 1) $\mathbf{w}^T \mathbf{x} > 0 \Rightarrow \mathbf{x} \in C_1$
- 2) $\mathbf{w}^T \mathbf{x} \leq 0 \Rightarrow \mathbf{x} \in C_2$

صورت مساله الگوريتم:

با داشتن دو دسته الگوی ورودی که بهطور خطی جداپذیر باشند، مساله عبارت است از یافتن بردار وزن (w) بهطوری که دو شرط بالا برآورده شوند.

جداپذیر بهصورت غیرخطی

جداپذیر بهصورت خطی

الكوريم برسترون:

أموزش وزنها (یا بهعبارتی یافتن مقدار بهینه ورنها):

الكوريم برسترون:

أموزش وزنها (يا بهعبارتي يافتن مقدار بهينه ورنها):

ام n کلاسهبندی صحیح در لحظه تکرارn

$$\begin{cases} a) \ \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) & \text{if } \mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n) > 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{1} \\ b) \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) & \text{if } \mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n) \le 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{2} \end{cases}$$

b)
$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n)$$
 if $\mathbf{w}^{T}(n)\mathbf{x}(n) \leq 0$ and $\mathbf{x}(n) \in C_2$

أموزش وزنها (يا بهعبارتي يافتن مقدار بهينه ورنها):

ام کلاسهبندی صحیح در لحظه تکرار nام n

$$\begin{cases} a) \ \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) & \text{if } \mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n) > 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{1} \\ b) \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) & \text{if } \mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n) \le 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{2} \end{cases}$$

(b)
$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n)$$
 if $\mathbf{w}^{T}(n)\mathbf{x}(n) \le 0$ and $\mathbf{x}(n) \in C_2$

ام n کلاسهبندی غلط در لحظه تکرار nام

$$\begin{cases} a) \ \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) - \eta(n)\mathbf{x}(n) & \text{if } \mathbf{w}^{T}(n)\mathbf{x}(n) > 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{2} \\ b) \ \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) + \eta(n)\mathbf{x}(n) & \text{if } \mathbf{w}^{T}(n)\mathbf{x}(n) \le 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{1} \end{cases}$$

b)
$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) + \eta(n)\mathbf{x}(n)$$
 if $\mathbf{w}^{T}(n)\mathbf{x}(n) \leq 0$ and $\mathbf{x}(n) \in C_{1}$

أموزش وزنها (يا بهعبارتي يافتن مقدار بهينه ورنها):

ام n کلاسهبندی صحیح در لحظه تکرارn

$$\begin{cases} a) \ \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) & \text{if } \mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n) > 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{1} \\ b) \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) & \text{if } \mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n) \le 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{2} \end{cases}$$

(b)
$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n)$$
 if $\mathbf{w}^{T}(n)\mathbf{x}(n) \le 0$ and $\mathbf{x}(n) \in C_2$

ام تکرار nام کلاسهبندی غلط در لحظه تکرار n

$$\begin{cases} a) \ \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) - \eta(n)\mathbf{x}(n) & \text{if } \mathbf{w}^{T}(n)\mathbf{x}(n) > 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{2} \\ b) \ \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) + \eta(n)\mathbf{x}(n) & \text{if } \mathbf{w}^{T}(n)\mathbf{x}(n) \le 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{1} \end{cases}$$

(b)
$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) + \eta(n)\mathbf{x}(n)$$
 if $\mathbf{w}^{T}(n)\mathbf{x}(n) \le 0$ and $\mathbf{x}(n) \in C_1$

ضریب آموزش (یادگیری)؛ یعنی کنترل مقدار تغییرات وزنها در هر مرتبه تکرار آموزش $\eta(n)>0$

<u>بمرابی الکوریم برسترون:</u>

فرضهای ساده کننده

$$\mathbf{w}(1) = 0, \ \eta(n) = 1$$

 $\mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n) \le 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{1}$

فرضهای ساده کننده

$$\mathbf{w}(1) = 0, \quad \eta(n) = 1$$

$$\mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n) \le 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{1}$$

بنابراين

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) + \eta(n)\mathbf{x}(n) \implies$$

فرضهای ساده کننده

$$\mathbf{w}(1) = 0, \ \eta(n) = 1$$

 $\mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n) \le 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{1}$

بنابراين

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) + \eta(n)\mathbf{x}(n) \implies \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) + \mathbf{x}(n)$$

فرضهای ساده کننده

$$\mathbf{w}(1) = 0, \ \eta(n) = 1$$

 $\mathbf{w}^{T}(n) \mathbf{x}(n) \le 0 \text{ and } \mathbf{x}(n) \in C_{1}$

بنابراين

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) + \eta(n)\mathbf{x}(n) \implies \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) + \mathbf{x}(n)$$

با تكرار الگوريتم

$$n=1$$
 $\mathbf{w}(2) = \mathbf{w}(1) + \mathbf{x}(1)$
 $n=2$ $\mathbf{w}(3) = \mathbf{w}(2) + \mathbf{x}(2) = \mathbf{x}(1) + \mathbf{x}(2)$

•

.

$$n = n$$
 $\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{x}(1) + \cdots + \mathbf{x}(n)$

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{x}(1) + \dots + \mathbf{x}(n)$$

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{x}(1) + \dots + \mathbf{x}(n)$$

برطبق فرض جداپذیری خطی، همواره جوابی مثل $\mathbf{w}_0^T \mathbf{x} > 0$

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{x}(1) + \dots + \mathbf{x}(n)$$

برطبق فرض جداپذیری خطی، همواره جوابی مثل \mathbf{w}_0 وجود دارد بهطوری که $\mathbf{w}_0^T\mathbf{x} > 0$

 $\alpha := \min_{\mathbf{x}(n) \in C_1} \mathbf{w}_0^T \mathbf{x}(n)$ کوچکترین این حاصلضرب

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{x}(1) + \dots + \mathbf{x}(n)$$

برطبق فرض جداپذیری خطی، همواره جوابی مثل $\mathbf{w}_0^T \mathbf{x} > 0$

 $\alpha := \min_{\mathbf{x}(n) \in C_1} \mathbf{w}_0^T \mathbf{x}(n)$ کوچکترین این حاصلضرب

 \mathbf{w}_0^T از طرفی، با ضرب کردن دو طرف رابطه تنظیم وزنها در $\mathbf{w}_0^T\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}_0^T\mathbf{x}(1) + \cdots + \mathbf{w}_0^T\mathbf{x}(n)$

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{x}(1) + \dots + \mathbf{x}(n)$$

برطبق فرض جداپذیری خطی، همواره جوابی مثل $\mathbf{w}_0^T \mathbf{x} > 0$

 $\alpha := \min_{\mathbf{x}(n) \in C_1} \mathbf{w}_0^T \mathbf{x}(n)$ کوچکترین این حاصلضرب

 \mathbf{w}_0^T از طرفی، با ضرب کردن دو طرف رابطه تنظیم وزنها در $\mathbf{w}_0^T\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}_0^T\mathbf{x}(1) + \cdots + \mathbf{w}_0^T\mathbf{x}(n)$

با مقایسه دو رابطه اخیر

$$\mathbf{w}_{0}^{T}\mathbf{w}(n+1) \geq n\alpha$$

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{x}(1) + \dots + \mathbf{x}(n)$$

برطبق فرض جداپذیری خطی، همواره جوابی مثل \mathbf{w}_0 وجود دارد بهطوری که $\mathbf{w}_0^T \mathbf{x} > 0$

 $\alpha := \min_{\mathbf{x}(n) \in C_1} \mathbf{w}_0^T \mathbf{x}(n)$ کوچکترین این حاصلضرب

 \mathbf{w}_0^T از طرفی، با ضرب کردن دو طرف رابطه تنظیم وزنها در $\mathbf{w}_0^T\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}_0^T\mathbf{x}(1) + \cdots + \mathbf{w}_0^T\mathbf{x}(n)$

با مقایسه دو رابطه اخیر

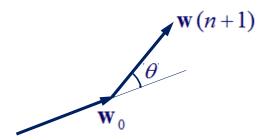
$$\mathbf{w}_{0}^{T}\mathbf{w}(n+1) \geq n\alpha$$

با استفاده از نابرابری کوشی-شوار تز (Cauchy-Schwartz)

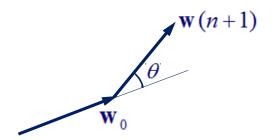
$$\left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2 \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \ge n^2 \alpha^2$$

نابرابری کوشی-شوارتز (Cauchy-Schwartz):

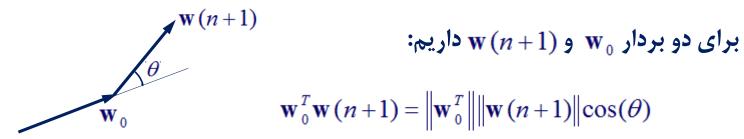
نابرابری کوشی – شوار تز (Cauchy-Schwartz):

نابرابری کوشی – شوار تز (Cauchy-Schwartz):

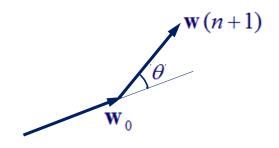

نابرابری کوشی – شوار تز (Cauchy-Schwartz):

$$\mathbf{w}_{0}^{T}\mathbf{w}(n+1) = \left\|\mathbf{w}_{0}^{T}\right\| \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\| \cos(\theta)$$

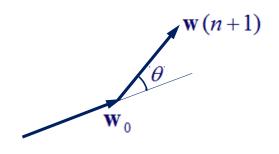
نابرابری کوشی - شوار تز (Cauchy-Schwartz):

$$\mathbf{w}_{0}^{T}\mathbf{w}(n+1) = \left\|\mathbf{w}_{0}^{T}\right\| \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\| \cos(\theta)$$

$$\left[\mathbf{w}_0^T \mathbf{w}(n+1)\right]^2 = \left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2 \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \cos^2(\theta)$$

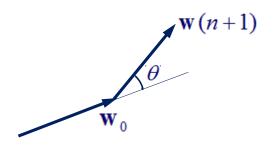
نابرابری کوشی-شوارتز (Cauchy-Schwartz):

$$\mathbf{w}_{0}^{T}\mathbf{w}(n+1) = \left\|\mathbf{w}_{0}^{T}\right\| \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\| \cos(\theta)$$

$$\left[\mathbf{w}_0^T \mathbf{w}(n+1)\right]^2 = \left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2 \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \cos^2(\theta)$$
$$\cos(\theta) \le 1$$

نابرابری کوشی - شوار تز (Cauchy-Schwartz):

$$\mathbf{w}_{0}^{T}\mathbf{w}(n+1) = \left\|\mathbf{w}_{0}^{T}\right\| \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\| \cos(\theta)$$

$$\left[\mathbf{w}_0^T \mathbf{w}(n+1)\right]^2 = \left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2 \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \cos^2(\theta)$$

$$\cos(\theta) \le 1$$

$$\left[\mathbf{w}_0^T \mathbf{w}(n+1)\right]^2 \leq \left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2 \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2$$

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{x}(1) + \dots + \mathbf{x}(n)$$

برطبق فرض جداپذیری خطی، همواره جوابی مثل \mathbf{w}_0 وجود دارد بهطوری که $\mathbf{w}_0^T \mathbf{x} > 0$

 $\alpha := \min_{\mathbf{x}(n) \in C_1} \mathbf{w}_0^T \mathbf{x}(n)$ کوچکترین این حاصلضرب

از طرفی، با ضرب کردن دو طرف رابطه تنظیم وزن ها $\mathbf{w}_0^T \mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}_0^T \mathbf{x}(1) + \cdots + \mathbf{w}_0^T \mathbf{x}(n)$

$$\mathbf{w}_{0}^{T}\mathbf{w}(n+1) \geq n\alpha$$

با مقایسه دو رابطه اخیر

با استفاده از نابرابری کوشی-شوار تز (Cauchy-Schwartz)

$$\left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2 \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \ge n^2 \alpha^2$$

ممرابی الکوریم برسترون:

$$\left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2 \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \ge n^2 \alpha^2$$

ممرابی الکوریم برسترون:

$$\left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2 \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \ge n^2 \alpha^2$$

$$\Rightarrow \|\mathbf{w}(n+1)\|^2 \ge \frac{n^2 \alpha^2}{\|\mathbf{w}_0^T\|^2}$$

بمرابی الکوریم برسترون:

$$\left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2 \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \ge n^2 \alpha^2$$

$$\Rightarrow \|\mathbf{w}(n+1)\|^2 \ge \frac{n^2 \alpha^2}{\|\mathbf{w}_0^T\|^2}$$

مرابي الكوريم مرسرون:

$$\left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2 \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \ge n^2 \alpha^2$$

$$\Rightarrow \|\mathbf{w}(n+1)\|^2 \ge \frac{n^2 \alpha^2}{\|\mathbf{w}_0^T\|^2}$$

حال، $\|\mathbf{w}(n+1)\|^2$ را از راه دیگری نیز بهدست می آوریم.

 $\mathbf{w}(k+1) = \mathbf{w}(k) + \mathbf{x}(k)$ قبلا داشتیم

قبلا داشتيم

$$\mathbf{w}(k+1) = \mathbf{w}(k) + \mathbf{x}(k)$$

طول (اندازه اقلیدسی) بردارهای فوق

$$\|\mathbf{w}(k+1)\|^2 = \|\mathbf{w}(k)\|^2 + \|\mathbf{x}(k)\|^2 + 2\mathbf{w}^T(k)\mathbf{x}(k)$$

قبلا داشتيم

$$\mathbf{w}(k+1) = \mathbf{w}(k) + \mathbf{x}(k)$$

طول (اندازه اقلیدسی) بردارهای فوق

$$\|\mathbf{w}(k+1)\|^2 = \|\mathbf{w}(k)\|^2 + \|\mathbf{x}(k)\|^2 + 2\mathbf{w}^T(k)\mathbf{x}(k)$$

فرض شده که بردار ورودی $\mathbf{x}(k)$ غلط کلاسه بندی شده، یعنی

$$\mathbf{w}^{T}(k) \mathbf{x}(k) \leq 0$$

قبلا داشتيم

$$\mathbf{w}(k+1) = \mathbf{w}(k) + \mathbf{x}(k)$$

طول (اندازه اقلیدسی) بردارهای فوق

$$\|\mathbf{w}(k+1)\|^2 = \|\mathbf{w}(k)\|^2 + \|\mathbf{x}(k)\|^2 + 2\mathbf{w}^T(k)\mathbf{x}(k)$$

فرض شده که بردار ورودی $\mathbf{x}(k)$ غلط کلاسه بندی شده، یعنی

$$\mathbf{w}^{T}(k) \mathbf{x}(k) \leq 0$$

با مقایسه دو رابطه اخیر

$$\|\mathbf{w}(k+1)\|^2 \le \|\mathbf{w}(k)\|^2 + \|\mathbf{x}(k)\|^2$$

قبلا داشتيم

$$\mathbf{w}(k+1) = \mathbf{w}(k) + \mathbf{x}(k)$$

طول (اندازه اقلیدسی) بردارهای فوق

$$\|\mathbf{w}(k+1)\|^2 = \|\mathbf{w}(k)\|^2 + \|\mathbf{x}(k)\|^2 + 2\mathbf{w}^T(k)\mathbf{x}(k)$$

فرض شده که بردار ورودی $\mathbf{x}(k)$ غلط کلاسه بندی شده، یعنی

$$\mathbf{w}^{T}(k) \mathbf{x}(k) \leq 0$$

با مقایسه دو رابطه اخیر

$$\|\mathbf{w}(k+1)\|^2 \le \|\mathbf{w}(k)\|^2 + \|\mathbf{x}(k)\|^2$$

$$\Rightarrow \|\mathbf{w}(k+1)\|^2 - \|\mathbf{w}(k)\|^2 \le \|\mathbf{x}(k)\|^2 \quad k = 1,...,n$$

 $\|\mathbf{w}(k+1)\|^2 - \|\mathbf{w}(k)\|^2 \le \|\mathbf{x}(k)\|^2$ k = 1,...,n

$$\|\mathbf{w}(k+1)\|^2 - \|\mathbf{w}(k)\|^2 \le \|\mathbf{x}(k)\|^2 \quad k = 1,...,n$$

ممرایی الکوریم برسیمرون: ا

$$\|\mathbf{w}(k+1)\|^2 - \|\mathbf{w}(k)\|^2 \le \|\mathbf{x}(k)\|^2 \quad k = 1,...,n$$

با تكرار الگوريتم

$$\|\mathbf{w}(n+1)\|^2 \le \sum_{k=1}^n \|\mathbf{x}(k)\|^2$$

<u> ہمرایی الکوریتم پرسٹرون:</u>

$$\|\mathbf{w}(k+1)\|^2 - \|\mathbf{w}(k)\|^2 \le \|\mathbf{x}(k)\|^2 \quad k = 1,...,n$$

با تكرار الگوريتم

.

$$k = n$$
 $\|\mathbf{w}(n+1)\|^2 - \|\mathbf{w}(n)\|^2 \le \|\mathbf{x}(n)\|^2$

$$\left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \leq \sum_{k=1}^n \left\|\mathbf{x}(k)\right\|^2$$

$$\beta := \max_{\mathbf{x}(k) \in C_1} \left\| \mathbf{x}(k) \right\|^2$$

فرضكنيد

<u> ہمرایی الکوریتم سیسرون:</u>

$$\|\mathbf{w}(k+1)\|^2 - \|\mathbf{w}(k)\|^2 \le \|\mathbf{x}(k)\|^2 \quad k = 1,...,n$$

با تكرار الگوريتم

$$k = 1$$
 $\|\mathbf{w}(2)\|^2 - \|\mathbf{w}(1)\|^2 \le \|\mathbf{x}(1)\|^2$
 $k = 2$ $\|\mathbf{w}(3)\|^2 - \|\mathbf{w}(2)\|^2 \le \|\mathbf{x}(2)\|^2$

.

$$k = n$$
 $\|\mathbf{w}(n+1)\|^2 - \|\mathbf{w}(n)\|^2 \le \|\mathbf{x}(n)\|^2$

$$\left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \leq \sum_{k=1}^n \left\|\mathbf{x}(k)\right\|^2$$

$$\beta := \max_{\mathbf{x}(k) \in C_1} \left\| \mathbf{x}(k) \right\|^2$$

$$\Rightarrow \left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \leq n\beta$$

فرضكنيد

بمرابی الکوریم سیسرون:

$$\left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^2 \ge \frac{n^2 \alpha^2}{\left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2}$$

$$\|\mathbf{w}(n+1)\|^2 \le n\beta$$

بمرابی الکوریم برسترون:

$$\left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^{2} \geq \frac{n^{2}\alpha^{2}}{\left\|\mathbf{w}_{0}^{T}\right\|^{2}}$$

$$\|\mathbf{w}(n+1)\|^2 \le n\beta$$

- دو رابطه بالا را با هم مقایسه کنید!

بمرابی الکوریم سیرون:

$$\|\mathbf{w}(n+1)\|^2 \ge \frac{n^2\alpha^2}{\|\mathbf{w}_0^T\|^2}$$

$$\|\mathbf{w}(n+1)\|^2 \le n\beta$$

- دو رابطه بالا را با هم مقایسه کنید!
- این دو رابطه با هم در تناقضاند، مگر تساوی آنها

بكراني الكوريم برسترون:

$$\left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^{2} \geq \frac{n^{2}\alpha^{2}}{\left\|\mathbf{w}_{0}^{T}\right\|^{2}}$$

$$\|\mathbf{w}(n+1)\|^2 \le n\beta$$

- دو رابطه بالا را با هم مقایسه کنید!

- این دو رابطه با هم در تناقضاند، مگر تساوی آنها

$$\frac{n^2\alpha^2}{\left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2} = n\beta$$

مكراني الكوريم برسترون:

$$\left\|\mathbf{w}(n+1)\right\|^{2} \geq \frac{n^{2}\alpha^{2}}{\left\|\mathbf{w}_{0}^{T}\right\|^{2}}$$

$$\|\mathbf{w}(n+1)\|^2 \le n\beta$$

- دو رابطه بالا را با هم مقایسه کنید!

- این دو رابطه با هم در تناقض اند، مگر تساوی آنها

$$\frac{n^2\alpha^2}{\left\|\mathbf{w}_0^T\right\|^2} = n\beta$$

$$n_{\max} = \frac{\beta \|\mathbf{w}_0^T\|^2}{\alpha^2}$$

الكورىم برسترون:

الكوريم برسترون:

برای حالت کلی $\mathbf{w}(1) \neq 0$ و $\mathbf{w}(1) < 0$ فقط تغییر مقدار $\mathbf{w}(1) \neq 0$ را خواهیم داشت.

برای حالت کلی $\mathbf{w}(1) \neq 0$ و $\mathbf{w}(1) < 0$ فقط تغییر مقدار $\mathbf{w}(1) \neq 0$ را خواهیم داشت.

برای حالت کلی $\mathbf{w}(1) \neq 0$ و $\mathbf{w}(1) < 0$ فقط تغییر مقدار $\mathbf{w}(1) \neq 0$ را خواهیم داشت.

خلاصه الگوريتم پرسپترون:

برای حالت کلی $\mathbf{w}(1) \neq 0$ و $\mathbf{w}(1) < 0$ فقط تغییر مقدار $\mathbf{w}(1) \neq 0$ را خواهیم داشت.

خلاصه الگوريتم پرسپترون:

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) + \eta(n) [d(n) - y(n)] \mathbf{x}(n)$$

برای حالت کلی $\mathbf{w}(1) \neq 0$ و $\mathbf{w}(1) < 0$ فقط تغییر مقدار $\mathbf{w}(1) \neq 0$ را خواهیم داشت.

خلاصه الگوريتم پرسپترون:

$$\mathbf{w}(n+1) = \mathbf{w}(n) + \eta(n) [d(n) - y(n)] \mathbf{x}(n)$$

که در آن

$$d(n) = \begin{cases} +1 & \mathbf{x}(n) \in C_1 \\ -1 & \mathbf{x}(n) \in C_2 \end{cases}$$
$$y(n) = \operatorname{sgn} \left[\mathbf{w}^T(n) \mathbf{x}(n) \right]$$

تمرین: نشان دهید که با استفاده از معیار کارآیی (Performance Index) زیر می توان همان الگوریتم پرسپترون را استخراج کرد

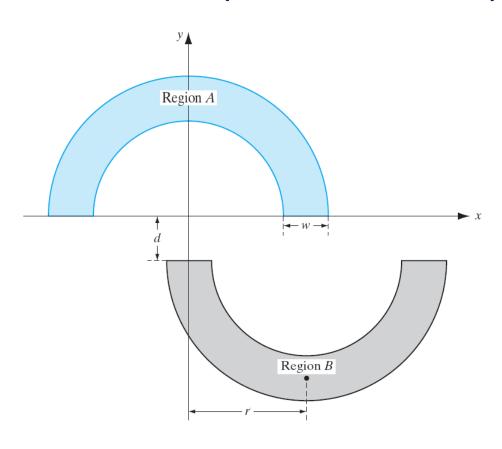
$$J = -E[e(n)v(n)]$$

که مقدار لحظهای آن برابر است با

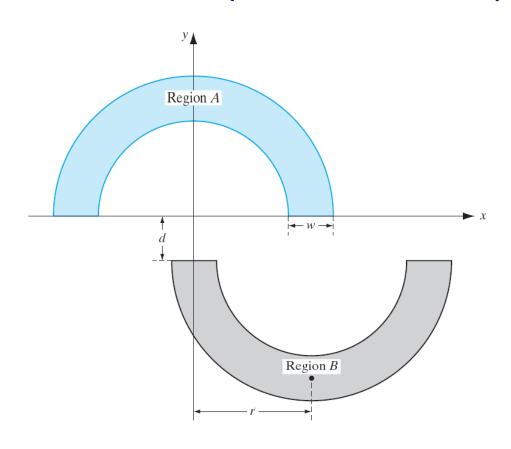
$$\hat{J}(n) = -e(n)v(n)$$
$$= -[d(n) - y(n)]v(n)$$

(Classification Problem) مساله کلاسهبندی

(Classification Problem) مساله کلاسهبندی

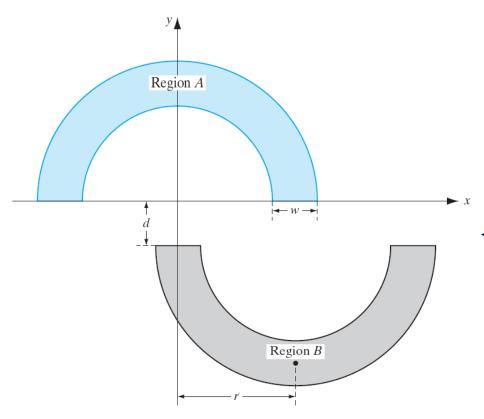

(Classification Problem) مساله کلاسهبندی

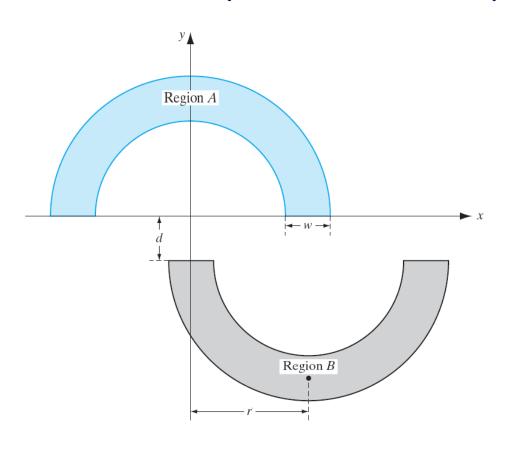
• دو کلاس از دادهها که در دو ناحیه A و B به شکل ماه که به صورت نامتقارن در مقابل یکدیگر قرار گرفته اند.

(Classification Problem) مساله کلاسهبندی

- دو کلاس از دادهها که در دو ناحیه A و B به شکل ماه که به صورت نامتقارن در مقابل یکدیگر قرار گرفته اند.
 - شعاع و پهنای هر دو ناحیه $r=10, \ w=6$
- افزایش جداپذیری کلاسها از یکدیگر ${
 m d} > 0$ ${
 m d} < 0$ کاهش جداپذیری کلاسها از یکدیگر
- ۱۰۰۰ نمونه برای آموزش وزنها برابر با یک دوره (epoch) از دادهها
 - ۰ ۲۰۰۰ نمونه برای آزمایش

(Classification Problem) مساله کلاسهبندی

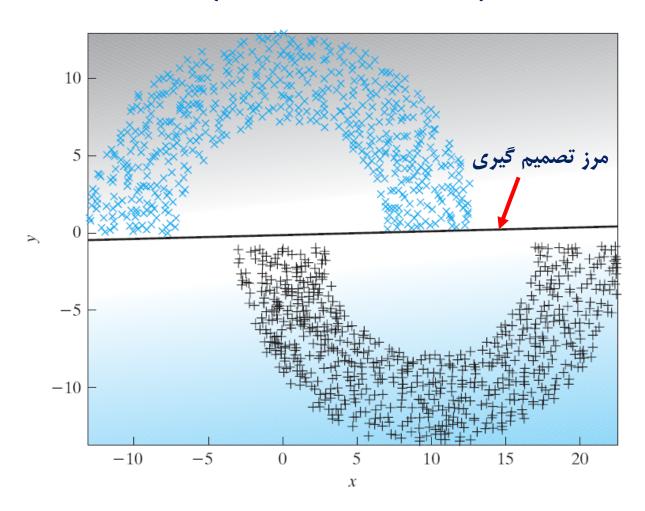
ساختار پرسپترون:

$$(y \ x)$$
 ce ecces $-$

از
$$0.1$$
 تا 0^{-5} بهطور – ضریب آموزش (η) از 0.1 تا

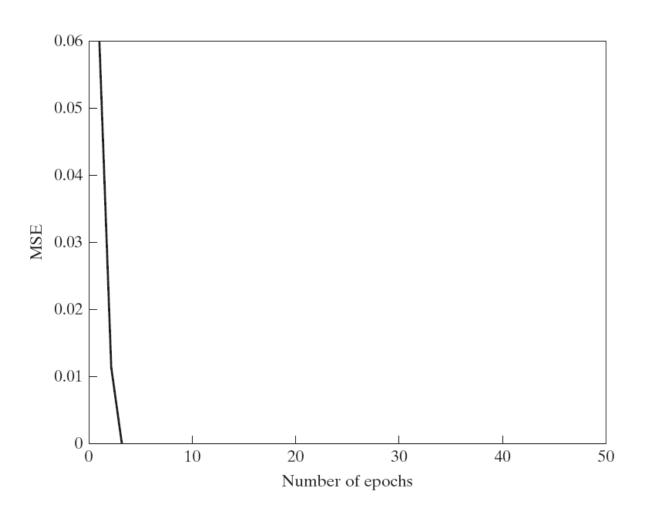
$$w(0) = 0$$
 -

(Classification Problem) مساله کلاسهبندی

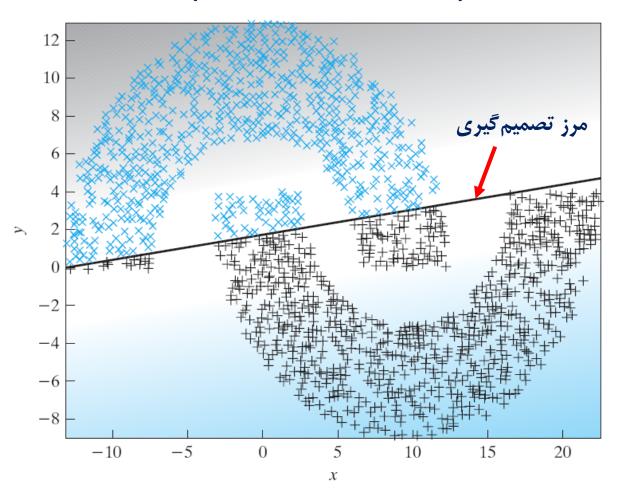

کلاسهبندی دادههای آزمایش d=1 برای

(Classification Problem) مساله کلاسهبندی

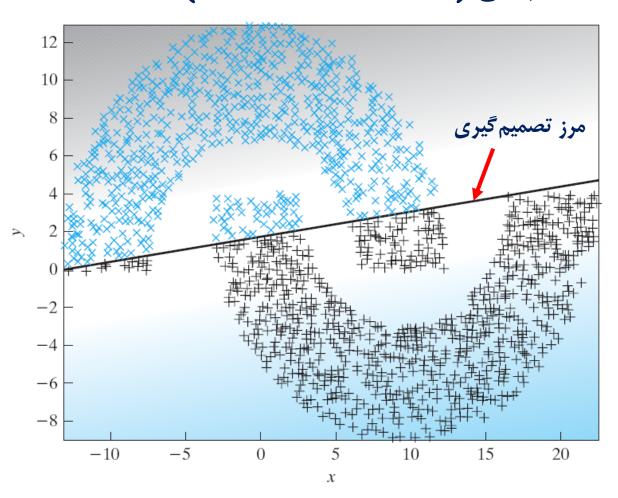

(Classification Problem) مساله کلاسهبندی

کلاسهبندی دادههای آزمایشd=-4 برای

(Classification Problem) مساله کلاسهبندی

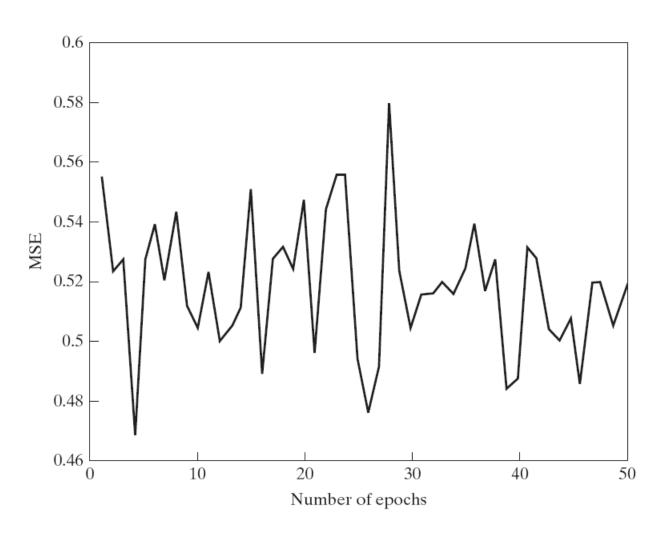

کلاسهبندی دادههای آزمایش d=-4 برای

خطای کلاسهبندی

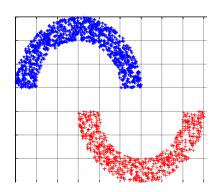
 $\frac{186}{2000} \times 100\% = 9.3\%$

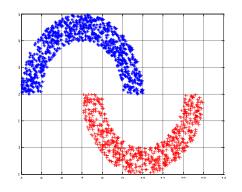
(Classification Problem) مساله کلاسهبندی

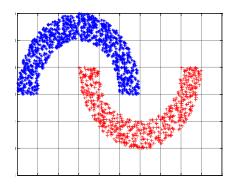

تمرین: الگوریتم پرسپترون را برای دو کلاس ماهشکل برای موارد زیر اجرا کرده و نتایج را گزارش کنید:

ا – مقادیر مختلف فاصله دو کلاس از هم (d). یعنی جداپذیری خطی و غیرخطی -1

۲ - ضریب آموزش ثابت و متغیر با زمان

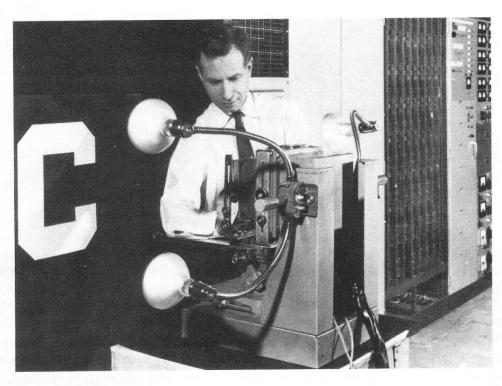
پرسپترون – مدل Mark I

ارایه ۲۰x۲۰ از حسگرهای نوری

Fig. 1.4. • Frank Rosenblatt (the inventor of the perceptron and designer of the Mark I Perceptron neurocomputer) with the 400 pixel (20×20) Mark I Perceptron image sensor. Photo courtesy of Arvin Calspan Advanced Technology Center.

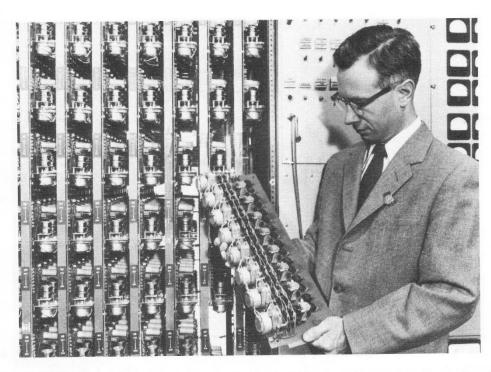
پرسپترون – مدل Mark I

- سیستم تصویربرداری ورودی به صورت آرایه ۲۰x۲۰
 - از ٤٠٠ پیکسل بدستآمده بهعنوان ورودی به پرسپترون استفادهمی شود

Fig. 1.3. • The Mark I Perceptron image input system being adjusted by Charles Wightman, Mark I Perceptron project engineer. A printed character was mounted on the board and illuminated with four floodlights. The image of the character was focused on a 20×20 array of CdS photoconductors — which then provided 400 pixel values for use as inputs to the neural network (which then attempted to classify the figure into one of M classes — "A", "B", etc.). Photo courtesy of Arvin Calspan Advanced Technology Center.

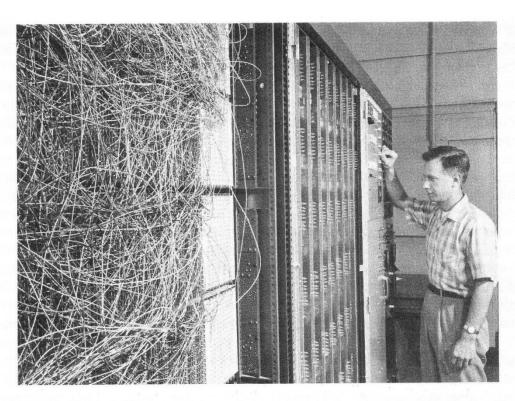
پرسپترون – مدل Mark I

• وزنهای تطبیقی پرسپترون بهصورت موتورهای DC با پتانسیومتر در انتهای محور آنها ساختهشدهاند

Fig. 1.5. • Charles Wightman holding a subrack of 8 motor/potentiometer pairs. Each motor/potentiometer pair functioned as a single adaptive weight value. The perceptron learning law was implemented in analog circuits that (when properly wired through the patchboard shown in Figure 1.6) would control the motor of each potentiometer (the resistance of which functioned to implement one weight). Photo courtesy of Arvin Calspan Advanced Technology Center.

پرسپترون – مدل Mark I

- اتصالات در پرسپترون (برخلاف رایانههای متداول) کاملاً اتفاقی است.
- این سیستم، با استفاده از روش آموزش روزنبلات، قادر به تشخیص حروف یا اعداد میباشد.

Fig. 1.6. • The Mark I Perceptron patchboard. The connection patterns were typically "random", so as to illustrate the ability of the perceptron to learn the desired pattern without need for precise wiring (in contrast to the precise wiring required in a programmed computer). Photo courtesy of Arvin Calspan Advanced Technology Center.

(Perceptron) پرسپترون

مسائل فصلهای مقدمه و ۱ را حل کنید!